

dum sit. Constat enim natura unumquemvis nasci liberum, ac facultatem habere de rebus suis disponendi pro lubitu ; quando ergo civitati aliquis se adjungit, tantum abest, ut cura sui ac rerum suarum, hacque de iis disponendi facultate se abdicaverit , ut potius id egisse videatur , ut insigne firmamentum sibi circumponat. Ex quo est, ut cum saepius contingat, publicum regimen privatis alicujus rationibus parum expedire, sed alibi commodius iis posse prospici ; & vero postulari nequeat, ut ad unius aut paucorum lubitum Respubl. reformetur, ipsis concedendum sit, ut per mutationem rebus suis, prout è re visum fuerit, consulant. vid. Pufendorff. d. Jur. Nat. & Gent. l. 8. c. 11. §. 2. Grot. d. Jur. Bell. & pac. l. 2. c. 5. §. 24. Quamvis enim patres fam: qui initio jus civitatis impetrarunt, non concivibus faltem suis, sed & Magistratui , cui se semel subjecerunt , obligati sint, ac pacto se obstrinxisse intelligantur, quod vires suas in commune velint conjungere, attamen sicut aliis societatibus potest renunciare socius, ita quoque, qui in aliquo loco domicilium constituit civis, id facere, iterumque domicilium suum mutare poterit, pactumque tale, si forsan aliquod intercessit, ita explicandum est, ut quam minimum libertas naturalis, sive facultas illa faciendi, quod cuique libet, laedatur. Pufendorff. d. l. §. 2. Unde Cicero in oratione pro Balbo laudat jus illud, ne quis in civitate maneat invitus, & fundamentum libertatis firmissimum vocat, sui quemque juris & retinendi & dimittendi esse dominum. Accedit, quod beneficium sit habere domicilium in loco aliquo; beneficium vero nec invitus quis accipiat, nec acceptum retinere necessum habeat. l. 69. ff. d. R. J. C 2 Con-